

Marți, 8 martie 2011

Sărăcia în rândul femeilor

P7_TA(2011)0086

Rezoluția Parlamentului European din 8 martie 2011 referitoare la sărăcia în rândul femeilor din Uniunea Europeană (2010/2162(INI))

(2012/C 199 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3), al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere articolele 8, 151, 153 și 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a UE, în special prevederile referitoare la drepturile sociale și la egalitatea dintre bărbați și femei,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
- având în vedere Pactul internațional al Organizației Națiunilor Unite din 1996 privind drepturile economice, sociale și culturale,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW),
- având în vedere Declarația și Programul de acțiune al Conferinței mondiale privind femeile, adoptate la Beijing la 15 septembrie 1995,
- având în vedere Obiectivele de dezvoltare ale mileniului definite de Organizația Națiunilor Unite în 2000, în special Obiectivul 1 (reducerea sărăciei extreme și a foametei) și Obiectivul 3 (promovarea egalității de gen),
- având în vedere Rezoluția 1558(2007) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei referitoare la feminizarea sărăciei,
- având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformare) ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia nr. 1098/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind Anul European de Luptă împotriva Sărăciei și a Excluziunii Sociale (2010) ⁽²⁾,
- având în vedere Decizia nr. 283/2010/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 martie 2010 de stabilire a unui instrument european de microfinanțare Progress pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială ⁽³⁾,
- având în vedere proiectul de concluzii al Consiliului din 30 octombrie 2007, referitor la Revizuirea punerii în aplicare de către statele membre și instituțiile europene a Platformei de acțiune de la Beijing - Indicatori referitori la femei și sărăcie (13947/07),

⁽¹⁾ JO L 204, 26.7.2006, p. 23.

⁽²⁾ JO L 298, 7.11.2008, p. 20.

⁽³⁾ JO L 87, 7.4.2010, p. 1.

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere raportul Comisiei din 3 octombrie 2008 intitulat „Punerea în aplicare a obiectivelor de la Barcelona privind structurile de îngrijire a copiilor de vârstă preșcolară” (COM(2008)0638),
- având în vedere raportul Comisiei privind egalitatea între femei și bărbați – 2010 (COM(2009)0694),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Raportul Comisiei privind egalitatea dintre bărbați și femei 2010 (SEC(2009)1706),
- având în vedere comunicarea Comisiei privind Strategia pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015 (COM(2010)0491),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește Raportul Comisiei privind Strategia pentru egalitatea dintre bărbați și femei 2010 (SEC(2010)1079) și (SEC(2010)1080),
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere raportul Eurofound din 24 martie 2010 referitor la „Cel de al doilea studiu european privind calitatea vieții: viața de familie și activitatea profesională”,
- având în vedere rezoluția sa din 13 octombrie 2005 privind femeile și sărăcia în Uniunea Europeană ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 18 noiembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind aplicarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 mai 2009 referitoare la incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 2010 privind egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană - 2009 ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la aspectele de gen ale recesiunii economice și crizei financiare ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la evaluarea rezultatelor foii de parcurs privind egalitatea dintre femei și bărbați (2006-2010) și recomandările pentru viitor ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 7 septembrie 2010 referitoare la rolul femeilor într-o societate în curs de îmbătrânire ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 octombrie 2010 privind femeile aflate în condiții precare de muncă ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ JO C 233 E, 28.9.2006, p. 130.

⁽²⁾ JO C 16E, 22.1.2010, p. 21.

⁽³⁾ JO C 212 E, 5.8.2010, p. 23.

⁽⁴⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 35.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0231.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0232.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0306.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0365.

Marți, 8 martie 2011

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A7-0031/2011),
- A. întrucât, în conformitate cu Decizia 1098/2008/CE menționată anterior, activitățile din cadrul Anului european de combatere a sărăciei și a excluderii sociale ar fi trebuit să țină seama de diferitele riscuri și dimensiuni ale sărăciei și excluderii sociale care afectează femeile și bărbații; întrucât 85 de milioane de europeni trăiesc sub pragul sărăciei, iar 17 % din populația feminină totală a celor 27 de state este clasificată ca săracă; întrucât, în plus, numărul femeilor care trăiesc în sărăcie a crescut, în ultimii zece ani, în mod disproporționat față de cel al bărbaților; întrucât sărăcia părinților conduce adesea la sărăcia copiilor și afectează semnificativ viața ulterioară a acestora;
- B. întrucât Uniunea Europeană se confruntă cu o criză economică, financiară și socială majoră care afectează în mod special femeile de pe piața muncii și în cadrul vieții lor private, deoarece există o mai mare probabilitate ca acestea să aibă locuri de muncă nesigure, să fie expuse șomajului și să nu beneficieze de asigurări sociale; întrucât, în plus, în perioadele de recesiune economică, persoanele amenințate deja de sărăcie, în majoritate femei, devin și mai vulnerabile, în special grupurile care se confruntă deja cu numeroase dezavantaje;
- C. întrucât măsurile de austeritate aflate în curs de implementare la nivelul UE vor afecta în mod special femeile, care domină sectorul public atât în calitate de angajate, cât și în cea de beneficiare ale serviciilor;
- D. întrucât combaterea sărăciei constituie unul din cele cinci obiective măsurabile propuse pentru EU 2020; întrucât Orientarea integrată nr. 10 din cadrul Strategiei Europa 2020 (Promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei) încurajează adoptarea de politici naționale de protejare a femeilor, în special, față de riscul sărăciei, asigurând siguranța venitului pentru familiile monoparentale și femeile în vârstă;
- E. întrucât egalitatea de gen reprezintă un instrument de combatere a sărăciei în rândul femeilor, deoarece are un impact pozitiv asupra productivității și creșterii economice și determină o participare sporită a femeilor pe piața muncii, care, la rândul ei, produce multe beneficii sociale și economice;
- F. întrucât rata de angajare a femeilor pe piața muncii este în medie de 59,1 %; întrucât, începând cu 2000, s-au menținut diferențe medii de salarizare între femei și bărbați semnificative, atingând 18 % în cadrul UE în ansamblul său și până la peste 30 % în unele state membre, în 2010 și întrucât principiul egalității de remunerare a femeilor și bărbaților este unul dintre principiile fundamentale consacrate în tratatele europene; întrucât segregarea de gen de pe piața muncii are consecințe directe asupra femeilor;
- G. întrucât în 16 state membre riscul sărăciei extreme în rândul femeilor depășește cu mult riscul sărăciei extreme în rândul bărbaților;
- H. întrucât ocuparea forței de muncă nu constituie în sine o protecție adecvată împotriva sărăciei extreme; întrucât, în principal datorită segregării ocupaționale, numărul femeilor care ocupă locuri de muncă slab remunerate este mai mare decât cel al bărbaților, în vreme ce, de multe ori, ajutoarele sociale nu oferă nici ele o protecție împotriva sărăciei extreme;
- I. întrucât, cu cât este mai lungă perioada trăită în sărăcie cu un salariu deosebit de mic, cu atât este mai mare riscul de a ajunge într-o situație caracterizată de privațiuni economice permanente și de excluziune socială; întrucât, așadar, măsurile de combatere a sărăciei nu ar trebui să aibă drept unic obiectiv sprijinirea celor care se află deja într-o stare de sărăcie economică extremă, ci ar trebui, de asemenea, să încerce să prevină în mod rapid și să elimine factorii care sunt la originea stării de sărăcie economică și socială extremă în care au ajuns unii cetățeni și, în special, unele femei;

Marți, 8 martie 2011

- J. întrucât există diferențe considerabile de vârstă și de gen la nivelul perioadelor de timp afectate muncii neplătite și al implicării zilnice în activitățile de îngrijire; întrucât mai ales femeile sunt cele care prestează cele mai multe activități neremunerate;
- K. întrucât accesul universal la serviciile de sprijin de înaltă calitate și la prețuri rezonabile, cum ar fi facilitățile de îngrijire a copiilor, cele pentru îngrijirea persoanelor în vârstă și a altor persoane dependente, este important din perspectiva participării egale la piața muncii a femeilor și bărbaților, fiind un mijloc de prevenire și reducere a sărăciei;
- L. întrucât persoanele în vârstă se confruntă în mai mare măsură cu riscul sărăciei decât populația în ansamblul său, ajungând la o rată de aproximativ 19 % din persoanele de 65 de ani și peste, în 2008, în UE 27; întrucât femeile în vârstă se află într-o poziție extrem de precară atunci când dreptul lor de pensie decurge din statutul marital (pensie de soție sau de urmaș), acestea beneficiind rareori de propriile drepturi adecvate de pensie datorită întreruperilor din carieră, diferențelor de salarizare și altor factori și întrucât, ca urmare, femeile sunt mult mai afectate decât bărbații de sărăcia persistentă și extremă (22 % dintre femeile de 65 de ani și peste sunt expuse riscului sărăciei, comparat cu 16 % dintre bărbați);
- M. întrucât femeile, mai ales cele din zonele rurale, participă mai des la economia informală decât bărbații, nefiind înregistrate pe piața oficială a muncii sau având contracte de muncă pe termen scurt, fapt care generează probleme specifice în ceea ce privește drepturile sociale ale femeilor, inclusiv dreptul pe perioada sarcinii, concediului de maternitate și a alăptării, dobândirea de drepturi de pensie și accesul la asigurările sociale;
- N. întrucât sărăcia este un factor asociat cu un risc sporit de violență de gen, care constituie un obstacol major în calea egalității de gen; întrucât, dat fiind faptul că violența domestică are deseori drept consecință pierderea locului de muncă, o sănătate precară și lipsa de adăpost, aceasta poate, de asemenea, să determine intrarea femeilor într-un ciclu al sărăciei; întrucât, în plus, traficul de ființe umane reprezintă o formă modernă de sclavie care afectează într-o mare măsură femeile și fetele și constituie un factor major care este determinat de sărăcie și contribuie la aceasta;
- O. întrucât violența împotriva femeilor reprezintă, în toate formele sale, una dintre cele mai răspândite încălcări ale drepturilor omului, care nu cunoaște limite geografice, economice sau sociale; întrucât aceasta reprezintă o problemă gravă în Uniune, unde aproximativ 20-25 % dintre femei, în cursul vieții lor de adult, sunt supuse violențelor fizice, iar peste 10 % sunt victime ale violențelor sexuale;
- P. întrucât femeile cu dizabilități sunt victime ale discriminării în mediul familial și în sistemele de învățământ, șansele lor de angajare sunt limitate, iar prestațiile sociale de care beneficiază nu reușesc, în cele mai multe cazuri, să le ridice deasupra pragului de sărăcie; întrucât, în consecință, statele membre ar trebui să asigure femeilor cu dizabilități îngrijirea specializată de care acestea au nevoie pentru a se putea bucura de drepturile lor și ar trebui să propună măsuri de facilitare a integrării acestor femei prin programe suplimentare de sprijin;
- Q. întrucât femeile sunt din ce în ce mai afectate sau amenințate de sărăcie, în special categoriile de femei cu nevoi speciale, cum ar fi femeile cu dizabilități, femeile în vârstă și familiile monoparentale (în special mamele singure și văduvele cu copii în întreținere), precum și grupurile cele mai vulnerabile la excludere, cum ar fi femeile rome, care, conform tradițiilor, au responsabilitatea exclusivă a activităților domestice și de îngrijire, fapt care le îndepărtează prematur din sistemul de învățământ și de pe piața muncii, și femeile imigrante; întrucât este nevoie de condiții de lucru adecvate, care să includă protejarea drepturilor, de exemplu dreptul la un salariu decent, la concediu de maternitate și la un mediu de lucru lipsit de discriminare, acestea fiind esențiale pentru categoriile de femei menționate anterior;
- R. întrucât programul Progress este destinat să sprijine implementarea efectivă a principiului egalității de gen și să promoveze integrarea perspectivei de gen în politicile UE; întrucât acest program reprezintă un instrument de importanță capitală în combaterea feminizării sărăciei;
- S. întrucât speranța de viață pentru femei este cu aproximativ șase ani mai mare decât cea pentru bărbați, statisticile din 2007 pentru UE-27 arătând că bărbații trăiesc până la 76 de ani, iar femeile până la 82 de ani; întrucât acest lucru are implicații importante asupra sărăciei în rândul femeilor, în special datorită faptului că femeile întâmpină dificultăți mai mari decât bărbații în accesarea sistemelor de asigurări sociale și de pensii,

Marți, 8 martie 2011

Feminizarea sărăciei

1. consideră că prevenirea și reducerea sărăciei în rândul femeilor reprezintă o componentă importantă a principiului fundamental de solidaritate socială la care s-a angajat Uniunea Europeană, prevăzut la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, unde sunt menționate egalitatea între femei și bărbați, justiția și protecția socială și combaterea excluziunii sociale și a discriminărilor;
2. recunoaște faptul că „feminizarea sărăciei” înseamnă că există o incidență mai mare a sărăciei în rândul femeilor decât în cel al bărbaților, că sărăcia în rândul femeilor este mai acută decât în rândul bărbaților și că acest fenomen este în creștere;
3. subliniază că, potrivit „indicatorului de risc de sărăcie” al Eurostat, aproximativ 85 de milioane de cetățeni ai Uniunii Europene erau expuși riscului de sărăcie în 2008, iar potrivit indicatorului „starea de sărăcie”, se estimează că această cifră va crește la 120 de milioane de persoane; consideră că decizia Consiliului privind indicatorii de sărăcie poate da naștere la ambiguități cu privire la obiectivul global de reducere cu 20 de milioane de persoane a numărului celor care trăiesc sub pragul de sărăcie și care sunt victime ale excluziunii sociale până în 2020 (reducere cu 23,5 % conform indicatorului Eurostat de risc de sărăcie, dar cu numai 16,7 % potrivit indicatorului „starea de sărăcie”); subliniază faptul că majoritatea celor care trăiesc în sărăcie sunt femei, această situație datorându-se șomajului, muncii ocazionale, salariilor mici, pensiilor aflate sub nivelul minim de subzistență și dificultății larg răspândite de a obține servicii publice de calitate;
4. subliniază că inegalitatea de gen împiedică reducerea sărăciei și pune în pericol perspectivele dezvoltării economice și umane;
5. solicită statelor membre să integreze conceptul egalității între sexe în toate politicile de ocupare a forței de muncă și în toate măsurile speciale pentru a îmbunătăți accesul la locuri de muncă, pentru a evita suprareprezentarea femeilor care ocupă locuri de muncă precare, pentru a crește participarea durabilă și a promova progresul femeilor în ceea ce privește angajarea, precum și pentru a reduce segregarea între sexe de pe piața muncii abordând cauzele directe și indirecte ale acesteia;
6. arată că sărăcia în rândul femeilor nu este numai rezultatul recente crize economice, ci și o consecință a diverși factori, incluzând stereotipuri, diferențe de salarizare între femei și bărbați, obstacole din cauza imposibilității de a reconcilia viața de familie cu cea profesională, speranța de viață mai mare a femeilor și, în general, diferite tipuri de discriminare între sexe, care afectează în special femeile;
7. reamintește că anul 2010 a fost desemnat de Comisie ca fiind Anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale pentru a reafirma și consolida angajamentul politic al Uniunii de a realiza un pas decisiv în combaterea sărăciei, precum și pentru a recunoaște dreptul fundamental al celor care trăiesc în sărăcie și excludere socială de a avea o viață decentă și de a participa pe deplin la societate;
8. reamintește că Anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale (2010) trebuia să fie nu numai o campanie de medii, ci și o inițiativă care să stimuleze în și mai mare măsură elaborarea de politici pluridimensionale de combatere a sărăciei și stabilirea de indicatori mai avansați ai sărăciei; solicită, prin urmare, Comisiei să prezinte o concluzie critică asupra noilor măsuri luate de statele membre pentru a eradică sărăcia și excluderea socială în acest context;
9. recomandă menținerea atât la nivel european, cât și la nivel național, a unui angajament ferm de a face progrese suplimentare în vederea asigurării egalității între femei și bărbați prin intermediul unor strategii de promovare a orientărilor Comisiei cu privire la paritatea dintre bărbați și femei, a Pactului european pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați adoptat de Consiliul Europei și a cadrului de acțiune cu privire la egalitatea de șanse încheiat de partenerii sociali europeni;

Marți, 8 martie 2011

10. subliniază că egalitatea între sexe este una dintre condițiile prealabile ale unei creșteri economice durabile, ale ocupării forței de muncă, ale competitivității și ale coeziunii sociale;

11. invită Comisia și Consiliul să țină seama în mod corespunzător de cererile exprimate de Parlament în Rezoluția din 15 noiembrie 2007 privind bilanțul realității sociale ⁽¹⁾, în Rezoluția din 9 octombrie 2008 referitoare la promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei, inclusiv a sărăciei infantile în Uniunea Europeană ⁽²⁾, în Rezoluția din 6 mai 2009 referitoare la incluziunea persoanelor excluse de pe piața muncii și în Rezoluția din 20 octombrie 2010 referitoare la rolul venitului minim în lupta împotriva sărăciei și în promovarea unei societăți incluzive în Europa ⁽³⁾, atunci când elaborează politici și măsuri pentru următoarea rundă a metodei deschise de coordonare privind integrarea socială și protecția socială și pentru inițiativa emblematică din cadrul Strategiei Europa 2020 referitoare la combaterea sărăciei și a excluderii sociale, implicând toate părțile interesate într-un proces participativ;

12. ia act de Comunicarea Comisiei referitoare la Strategia pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015; invită Comisia Europeană și statele membre să adopte o perspectivă specifică de gen ca o componentă esențială a tuturor politicilor comune și a programelor naționale destinate eliminării sărăciei și combaterii excluderii sociale;

13. salută inițiativa Comisiei intitulată „Platforma europeană împotriva sărăciei”; invită Comisia și statele membre să promoveze dimensiunea de gen în cadrul acestei platforme;

14. solicită Comisiei să consolideze strategia europeană privind integrarea și protecția socială, în conformitate cu inițiativa menționată mai sus, a Platformei europene de combatere a sărăciei, și să intensifice eforturile de îmbunătățire a situației părinților singuri, pentru ca aceștia să poată duce o viață demnă;

15. subliniază că șomajul și problemele sociale continuă să crească în unele state membre și să afecteze tineri și bătrâni ca o consecință a crizei economice și solicită, prin urmare, Uniunii Europene și statelor membre să-și consolideze angajamentul și să adopte măsuri specifice pentru eradicarea sărăciei și combaterea excluziunii sociale, în special a sărăciei femeilor și a impactului său direct asupra vieții de familie, întrucât sărăcia și excluziunea socială constituie o încălcare a drepturilor omului și afectează cel puțin unul din șase cetățeni europeni; invită Comisia și statele membre să se concentreze pe grupurile cele mai vulnerabile (familii monoparentale, familii cu trei sau mai mulți copii, persoane cu handicap, minorități etnice, în special romii, persoane din microregiunile cele mai defavorizate, persoane cu o capacitate de muncă redusă și tinerii fără experiență profesională); consideră că accesul la educație și la piața muncii și participarea în cadrul societății sunt necesare pentru o viață decentă; invită Uniunea Europeană și statele membre să se asigure că sunt adoptate măsuri pentru eradicarea sărăciei copiilor și că toți copiii au șanse egale în viață;

16. subliniază faptul că integrarea femeilor pe piața muncii în ultimele decenii evidențiază un impact direct mai puternic al recesiunii nu doar asupra femeilor, ci și asupra gospodăriilor, întrucât veniturile vor fi afectate în mod semnificativ de pierderile locurilor de muncă de către femei; accentuează faptul că se poate anticipa ca șomajul în rândul femeilor să crească în mod disproporționat pe măsură ce se anunță reduceri ale bugetului sectorului public, întrucât femeile sunt angajate în mod disproporționat în domeniul educației, al sănătății și al serviciilor sociale;

17. încurajează Comisia și statele membre să implementeze indicatori referitori la sărăcia în rândul femeilor, elaborați în legătură cu Platforma de acțiune de la Beijing, acești indicatori constituind un instrument de monitorizare a impactului pe care îl au politicile mai ample sociale, economice și de angajare a forței de muncă asupra reducerii sărăciei; solicită statelor membre să identifice mijloace mai adecvate de măsurare a sărăciei în rândul femeilor;

18. solicită Comisiei și statelor membre să prezinte informații și date sistematice defalcate pe genuri în cadrul rapoartelor naționale și al raportului comun privind protecția socială și incluziunea socială;

⁽¹⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 463

⁽²⁾ JO C 9 E, 15.1.2010, p. 11.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0375.

Marți, 8 martie 2011

19. solicită Comisiei și statelor membre să introducă noi indicatori individuali referitori la sărăcia în rândul femeilor, ca instrument de monitorizare a impactului pe care îl au politicile mai ample sociale, economice și de angajare a forței de muncă asupra sărăciei în rândul femeilor;
20. subliniază necesitatea unui acord cu privire la viitorul Cartei femeilor, consultând pe larg Parlamentul European, precum și a luării în considerare a opiniilor partenerilor sociali și ale societății civile, pentru a promova mecanisme de realizare a egalității de gen în toate aspectele vieții sociale, economice și politice;
21. atrage atenția în mod deosebit asupra necesității de a continua studiile și analizele dedicate fenomenului de „feminizare a sărăciei”; solicită Comisiei și Eurofound să coopereze cu Institutul European pentru Egalitatea de Gen și să inițieze cercetări bine orientate, pentru a evalua, inter alia, efectele crizei globale asupra femeilor;
22. solicită statelor membre să garanteze că toate persoanele, în special tinerii și persoanele în vârstă, au acces la îngrijiri de bază;
23. solicită statelor membre să garanteze că femeile în vârstă care suferă de boli tipice vârstei beneficiază de acces la medicina diagnostică și cea preventivă, ca instrument de combatere a excluziunii sociale și a sărăciei;
24. solicită statelor membre să faciliteze accesul la îngrijire medicală pentru femeile imigrante care suferă de boli survenite în urma diferitelor obiceiuri alimentare și practici rituale; solicită, prin urmare, Comisiei și statelor membre să elaboreze politici în domeniul sănătății vizând combaterea și prevenirea practicilor care dăunează sănătății femeilor și care reprezintă, de asemenea, o cauză a excluziunii sociale și a sărăciei;
25. solicită statelor membre să garanteze că politicile de gen și principiile UE sunt aplicate la toate nivelurile, pe plan local și național;
26. reamintește faptul că lupta împotriva sărăciei și a excluziunii sociale trebuie desfășurată atât în interiorul Uniunii Europene, cât și pe plan extern, pentru a concretiza angajamentul Uniunii Europene și al statelor membre de a îndeplini obiectivele ONU de dezvoltare ale mileniului până în 2015;

Combaterea sărăciei în rândul femeilor prin politici ale forței de muncă și protecție socială

27. invită statele membre să elaboreze programe specifice de promovare a incluziunii active sau de reintegrare a femeilor pe piața muncii, precum și programe de formare continuă specifice, dedicate dezvoltării aptitudinilor și calificărilor necesare din perspectiva Strategiei 2020, precum emanciparea, creșterea încrederii și consolidarea capacităților, strategie care pune accent pe proiectele și programele ce vizează transformarea ecologică, care să includă sectorul energiilor regenerabile, locuri de muncă ecologice în domeniile care utilizează intens știința și tehnologia, în vederea unei economii sustenabile; solicită, pentru a nu spori insecuritatea cu care se confruntă femeile pe piața muncii, ca responsabilitățile familiale să fie luate în calcul atunci când se decide concedierea unor angajați, ținând seama de faptul că, în numeroase cazuri, femeile sunt cele care exercită autoritatea părintească;
28. subliniază diferențele considerabile dintre persoanele care locuiesc în zonele rurale și cele din zonele urbane în ceea ce privește accesul la formare profesională, la locuri de muncă și la calitatea muncii; consideră că este foarte important ca toate aceste persoane, în special cele mai tinere și cele mai vulnerabile, să aibă dreptul la o educație corespunzătoare, incluzând o formare profesională și studii universitare, și, prin urmare, invită statele membre și Comisia să sprijine aceste grupuri printr-un sistem eficace de politici active și măsuri adecvate de formare, astfel încât să le permită adaptarea rapidă la cerințele pieței muncii;
29. subliniază faptul că protecția socială, politicile privind piața muncii și politica socială aduc contribuții importante la atenuarea severității și duratei recesiunii prin stabilizarea pieței muncii și a consumului, precum și faptul că sistemul de protecție socială reprezintă un factor stabilizator atât pentru venituri, cât și pentru cheltuieli;

Marți, 8 martie 2011

30. consideră că o politică activă de ocupare a forței de muncă (de exemplu: formarea la locul de muncă, educația și formarea profesională) este foarte importantă pentru a preveni sărăcia și că partenerii sociali joacă un rol esențial în acest proces; consideră, pe lângă aceasta, că o politică proactivă de ocupare a forței de muncă (de exemplu: practica profesională pentru tineri, ateliere și locuri de muncă protejate) reprezintă, de asemenea, un element esențial în asigurarea unui echilibru al pieței muncii și mărirea accesibilității la piața muncii, precum și în menținerea locurilor de muncă pentru grupurile defavorizate;

31. subliniază necesitatea stabilirii unui cadru de reglementare transparent pentru formele atipice de locuri de muncă, pentru a asigura condiții adecvate de muncă și o salarizare decentă, având în vedere faptul că găsirea unui loc de muncă este un factor esențial în combaterea sărăciei;

32. consideră că integrarea femeilor pe piața muncii reprezintă elementul esențial în combaterea sărăciei și a excluderii sociale; subliniază importanța sprijinirii creării unor noi locuri de muncă, a facilitării unor programe suplimentare de educație și de formare pentru femeile amenințate de sărăcie și consolidarea integrării profesionale;

33. recunoaște legătura directă dintre inegalitatea economică și dependența femeilor, precum și inegalitățile ce continuă să existe între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la educație, responsabilitățile familiale și întreținerea generală a unei familii și își exprimă regretul că diferențele de salarizare între femei și bărbați continuă să existe și să producă efecte negative;

34. subliniază că, în ceea ce privește șomajul, riscul de a nu fi reangajat este mai mare în rândul femeilor și că este probabil ca acestea să fie dezavantajate în cazul unei recrutări, întrucât este mai probabil ca femeile să fie angajate cu contracte nesigure sau cu normă parțială fără ca ele să își dorească acest lucru sau pentru că diferențele de salarizare continuă să dezavantajeze femeile;

35. subliniază că, potrivit sondajului special Eurobarometru intitulat „Egalitatea între sexe în UE în anul 2009”, necesitatea de a reduce diferențele de salarizare dintre femei și bărbați este recunoscută la scară largă în Europa;

36. solicită Comisiei și statelor membre să adopte măsurile necesare de eliminare a inegalităților de gen la angajarea pe piața muncii, ca parte a Strategiei UE 2020; încurajează puternic stabilirea unui obiectiv de reducere a diferențelor de salarizare dintre femei și bărbați cu 1 % în fiecare an, astfel încât să se ajungă la o reducere de 10 % până în 2020, și asigurarea remunerației integrale pentru femei în timpul concediului de maternitate, conform recomandărilor din poziția sa din 20 octombrie 2010 ⁽¹⁾ privind această chestiune, întrucât acest lucru va contribui la eliminarea inegalităților de gen în materie de angajare; subliniază, în plus, necesitatea unei acțiuni pozitive, pentru a mări gradul de reprezentare al femeilor în organismele politice, economice și în cele aferente procesului decizional din întreprinderi;

37. observă că accesul antreprenorilor femei la credite este limitat, acest lucru fiind un obstacol major în raport cu dezvoltarea lor profesională și cu independența lor economică, în contradicție cu principiul egalității de tratament;

38. solicită responsabililor politici de la nivelul UE și de la cel național să își stabilească reacțiile politice menite să limiteze repercusiunile negative ale crizei economice politice pe baza unei analize a diferențelor de gen existente pe piața muncii, precum și pe baza unor evaluări și aprecieri sistematice ale impactului asupra genurilor;

39. solicită Comisiei să continue inițiativele ce au în vedere recunoașterea economiei informale și cuantificarea „economiei vieții”, utilizând abordări specifice de gen, în conformitate cu proiectul „Dincolo de PIB” lansat de Comisie; solicită statelor membre să prevadă prestații sociale adecvate pentru femeile și bărbații care au în îngrijire rude în vârstă, bolnave sau cu dizabilități și pentru femeile în vârstă care primesc pensii deosebit de mici;

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 20 octombrie 2010 privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 92/85/CEE a Consiliului privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (P7_TA(2010)0373).

Marți, 8 martie 2011

40. solicită Comisiei să revizuiască actuala legislație privind aplicarea principiului egalității de remunerare pentru bărbați și femei, așa cum a solicitat Parlamentul în rezoluția sa din 18 noiembrie 2008 ⁽¹⁾ (inițiativa legislativă prin care îi este solicitată Comisiei prezentarea unei propuneri adecvate până la sfârșitul anului 2009);
41. subliniază importanța crucială a reformării politicilor macroeconomice, sociale și a celor privind piața muncii, pentru a garanta justiția economică și socială pentru femei, a reconsidera metodele utilizate pentru determinarea ratei sărăciei și a dezvolta strategii de promovare a distribuției echitabile a bogăției, a garanta un venit minim, precum și pensii și salarii decente, a crea mai multe locuri de muncă de înaltă calitate, alături de drepturile aferente, pentru femei, a permite femeilor și fetelor să beneficieze de servicii publice aflate la un standard ridicat și pentru a îmbunătăți protecția socială și serviciile de proximitate, inclusiv creșe, grădinițe și alte forme de educație preșcolară, centre de zi, centre locale de activități recreative și de asistență pentru familii și centre intergeneraționale, care ar trebui să fie rezonabile ca preț și accesibile în mod egal tuturor femeilor, bărbaților, tinerilor și persoanelor în vârstă și ar trebui să fie compatibile cu programele de lucru cu normă întreagă;
42. solicită statelor membre să instituie centre de consiliere pentru a identifica și combate exploatarea lucrătoarelor, fapt ce reprezintă una dintre principalele cauze ale sărăciei și excluziunii sociale;
43. invită statele membre să aibă în vedere revizuirea sistemelor și de protecție socială, în vederea individualizării drepturilor în sistemele de pensii și de securitate socială pentru a elimina avantajul celor care „câștigă existența”, garantând drepturi egale de pensie
44. subliniază efectul pozitiv pe care egalitatea dintre bărbați și femei îl are asupra creșterii economice; atrage atenția că, potrivit mai multor studii, în condițiile în care ratele de angajare, de angajare cu normă parțială și de productivitate ar fi aceleași la bărbați și la femei, PNB ar crește cu 30 %, fapt ce nu numai că ar aduce beneficii economiei în ansamblul său, dar ar reduce și riscul sărăciei pentru multe femei;
45. invită Comisia și Consiliul să dezvolte și să pună urgent în aplicare o strategie pentru reducerea la jumătate a sărăciei copiilor până în 2012 și pentru întreruperea spiralei sărăciei în general, dat fiind riscul mare ca sărăcia persistentă să fie transmisă de la părinți la copii, ceea ce ar conduce la un dezavantaj considerabil în ceea ce privește șansele copiilor la o viață mai bună; subliniază, astfel, atât necesitatea includerii drepturilor individuale ale copilului în toate politicile și măsurile UE de monitorizare și evaluare a pașilor realizați în vederea eradicării sărăciei infantile, cât și necesitatea identificării și dezvoltării de acțiuni prioritare, a îmbunătățirii colectării datelor și a dezvoltării în continuare a unor indicatori comuni la nivelul UE; consideră esențiale în acest context facilitarea intrării și revenirii părinților singuri pe piața forței de muncă, protecția socială acordată familiilor monoparentale, având în vedere dificultățile sporite cu care se confruntă acestea, precum și asigurarea unui sprijin concret pentru familiile cu mai mulți copii; consideră că copiii proveniți din familii sărace în care niciun adult nu lucrează trebuie să beneficieze de un sprijin și de o atenție speciale pentru a preveni sărăcia în viitor;
46. solicită autorităților naționale din domeniu să-și revadă politicile privind imigrația pentru a înlătura impedimentele structurale pentru integrarea deplină pe piața muncii a imigranților, să compileze date cu privire la progresele obținute în legătură cu discriminarea grupurilor vulnerabile și să evalueze impactul reducerii cheltuielilor legate de accesul la sănătate, educație și protecție socială;
47. ia act de decizia Consiliului din 17 iunie 2010 de a lăsa la latitudinea statelor membre stabilirea, împreună cu regiunile, a obiectivelor naționale de reducere a numărului persoanelor supuse riscului sărăciei și a riscului de excluziune, pe baza unuia sau mai multor dintre cei trei indicatori stabiliți de către Consiliu; consideră că este posibil ca statele membre care folosesc doar indicatorul „gospodărie fără persoane ocupate” să negligeze în mod sistematic probleme precum sărăcia persoanelor încadrate în muncă, sărăcia energetică, sărăcia părinților singuri, sărăcia infantilă și excluziunea socială; îndeamnă statele membre să nu abuzeze de libertatea de a-și alege indicatorul pentru a atinge obiective de combatere a sărăciei mai puțin ambițioase; atrage atenția asupra dificultăților cu care se confruntă milioane de pensionari europeni, care nu beneficiază de pensii decente, în a-și asigura traiul zilnic și a-și acoperi nevoile specifice vârstei, în special costurile mari ale medicamentelor și ale tratamentului medical; subliniază faptul că educația școlară și universitară pentru grupurile cele mai vulnerabile trebuie să fie un obiectiv prioritar în legătură cu care fiecare stat membru trebuie să stabilească ținte de atins;

(1) JO C 16E, 22.1.2010, p. 21.

Marți, 8 martie 2011

48. subliniază faptul că, întrucât participarea egală și deplină la viața economică, politică și socială ar trebui considerată un drept individual, politicile active de integrare socială ar trebui să utilizeze o abordare holistică pentru a eradica sărăcia și excluderea socială, în special prin asigurarea accesului fără obstacole la servicii sociale de calitate și la servicii de interes general (economic) pentru toți;
49. subliniază necesitatea elaborării la nivel național a unor politici adecvate de ocupare a forței de muncă și de formare, precum și nevoia de mecanisme fiscale speciale pentru familiile monoparentale ca parte a efortului de combatere a sărăciei, a sărăciei infantile și a excluderii sociale;
50. subliniază necesitatea luării de măsuri la nivel național și european pentru combaterea discriminării în ceea ce privește posibilitățile oferite de piața muncii și politicile de salarizare;
51. solicită Comisiei să examineze îndeaproape obstacolele din calea participării sociale, cum ar fi sărăcia energetică, excluderea financiară și obstacolele care afectează accesul la tehnologiile informației și comunicării (TIC);
52. subliniază importanța coordonării politicilor de luptă împotriva șomajului și a excluderii sociale la toate nivelurile administrative în vederea combaterii cu eficacitate a sărăciei;
53. invită statele membre să faciliteze accesul la programe de educație și de formare pentru imigranți și minoritățile etnice, care vor facilita participarea acestora pe piața muncii;

Reconcilierea vieții de familie și a profesiei în cazul femeilor sărace sau a femeilor care sunt expuse riscului de sărăcire

54. invită Comisia Europeană și statele membre să adopte măsurile necesare în vederea promovării reconcilierii profesiei cu viața privată, astfel încât femeile care sunt expuse riscului de a deveni sărace să își poată urma cariera cu normă întreagă, sau să le ofere acces la program de lucru cu normă parțială și alte acorduri de muncă flexibile, inclusiv prin utilizarea unor aranjamente de angajare cu normă parțială reversibile pentru perioadele în care au avut pe cineva în îngrijire;
55. subliniază că o treime din familiile monoparentale din Europa trăiesc în sărăcie;
56. solicită statelor membre, în contextul procedurii amintite mai sus de modificare a Directivei 92/85/CEE a Consiliului, să ia măsurile necesare pentru a preveni concedierea lucrătoarelor în timpul sarcinii și maternității; invită statele membre să ia măsuri active pentru a preveni discriminarea pe piața muncii a femeilor gravide, precum și măsuri pentru a garanta că maternitatea nu afectează dreptul la pensie al lucrătoarelor și că valoarea pensiilor respective nu este afectată de faptul că au beneficiat de concediu de maternitate;
57. reamintește statelor membre că asigurarea de servicii adecvate de îngrijire a copilului reprezintă un element fundamental al egalității între sexe pe piața muncii; regretă că nu s-au îndeplinit nici pe departe obiectivele stabilite pentru 2010 de Consiliul European de la Barcelona din 2002 de oferire a unor servicii de îngrijire a copiilor preșcolari pentru cel puțin 90 % dintre copiii cu vârsta între 3 ani și vârsta de școlarizare obligatorie și pentru 33 % dintre copiii sub 3 ani; invită Consiliul și statele membre să își reinnoiască și să își îndeplinească angajamentele legate de obiectivele de la Barcelona privind asigurarea unor servicii accesibile, rezonabile ca preț și de înaltă calitate de îngrijire a copilului, și să elaboreze noi obiective privind îngrijirea persoanelor dependente; solicită, prin urmare, statelor membre, să facă mai accesibile serviciile de îngrijire a copiilor, în special prin finanțare, să îmbunătățească serviciile publice de îngrijire a copilului și să ofere întreprinderilor stimulente pentru a oferi astfel de servicii la locul de muncă;
58. solicită statelor membre să adopte măsuri specifice, pentru a garanta faptul că femeile care trăiesc într-un mediu defavorizat beneficiază de un acces echitabil la sistemele de sănătate publică, în special la asistența medicală primară (inclusiv protecția mamelor și a copiilor), așa cum este definită de Organizația Mondială a Sănătății, precum și la asistența medicală în specialitatea obstetrică-ginecologie, locuințe decente, justiție, educație, formare profesională, formare pe parcursul întregii vieți, sport și cultură, pentru a preveni abandonul prematur al școlii și a facilita o tranziție fără dificultăți de la perioada școlară la viața profesională;

Marți, 8 martie 2011

59. solicită statelor membre să elaboreze măsuri adecvate, menite să sprijine mamele adolescente, care întâmpină deseori dificultăți în găsirea unui loc de muncă și trăiesc în sărăcie datorită nivelului lor de educație deseori scăzut și datorită prejudecăților sociale;

Combaterea sărăciei în rândul femeilor în vârstă

60. consideră că riscul sărăcirii este mai ridicat în cazul femeilor decât în cel al bărbaților, mai ales la bătrânețe, sistemele de asigurări sociale bazându-se pe principiul angajării remunerate fără întrerupere; subliniază că, în unele cazuri, femeile nu îndeplinesc această cerință datorită întreruperilor activității profesionale și că sunt discriminate pe piața muncii, mai ales datorită diferențelor de salarizare, concediului de maternitate și angajării cu fracțiune de normă sau datorită faptului că au întrerupt sau au încetat activitatea profesională pentru a-și asuma responsabilități de familie sau au muncit în întreprinderea soțului, în special în sectorul comercial și în cel agricol, fără remunerare și fără afiliere la sistemul de securitate socială; invită guvernele statelor membre să recunoască activitatea de creștere a copiilor și să se asigure că perioadele consacrate acestora sunt luate în calcul la stabilirea pensiei, permițând astfel femeilor să beneficieze de pensii la o rată integrală; recomandă statelor membre să se asigure că femeile beneficiază de pensii adecvate;

61. invită statele membre să acționeze în sensul facilitării unui acces corect al femeilor la sistemele de asigurări sociale și la cele de pensii, luând în considerare speranța de viață mai mare a femeilor, și să se asigure că principiul tratamentului egal între bărbați și femei se aplică sistematic în sistemele de asigurări de pensii, pentru a reduce diferențele de pensii între bărbați și femei;

62. solicită statelor membre să garanteze asigurări sociale adecvate pentru femeile care sunt responsabile de îngrijirea membrilor de familie bolnavi, în vârstă sau cu dizabilități, precum și pentru femeile care primesc o pensie foarte mică;

Influența violenței de gen asupra riscului de sărăcie

63. subliniază că violența împotriva femeilor, care afectează victimele și făptașii indiferent de vârstă, educație, venit sau poziție socială, încă mai reprezintă o problemă majoră la nivelul Uniunii Europene și are un impact din ce în ce mai mare asupra riscului de marginalizare, sărăcie și excludere socială, putând constitui un impediment pentru independența financiară, pentru sănătatea și pentru accesul femeilor la un loc de muncă și la educație; solicită din nou Comisiei să instituie un an european dedicat violenței împotriva femeilor;

64. solicită statelor membre să adopte măsurile necesare, pentru a asigura înregistrarea, analizarea și studiarea adecvate ale factorilor care determină violența domestică, astfel încât să poată fi dezvoltate imediat politici de prevenire și de abordare a consecințelor acestui tip de violență, cum ar fi adăpostirea femeilor fără adăpost care sunt victimele violenței domestice;

65. subliniază necesitatea intensificării eforturilor la nivel european, în vederea eradicării traficului de ființe umane și a exploatării sexuale, prin intermediul unei cooperări judiciare și polițienești mai strânse; solicită insistent statelor membre adoptarea măsurilor necesare pentru eliminarea atitudinilor și practicilor uzuale sau tradiționale negative, printre care mutilarea genitală a femeii, căsătoriile precoce și forțate și crimele din motive de onoare;

66. invită statele membre să instituie planuri naționale, în cazul în care acestea nu există deja, pentru a combate toate formele de violență împotriva femeilor, a asigura monitorizarea continuă și sistematică a progreselor realizate, a asigura o legislație la standardele cele mai înalte privind combaterea violenței bărbaților împotriva femeilor, și le solicită să aloce fonduri adecvate pentru protecția victimelor violenței, ca mijloc de prevenire și de reducere a sărăciei;

67. recunoaște, în plus, faptul că găsirea unor soluții adecvate la problema sărăciei în rândul femeilor poate reprezenta o modalitate de reducere a violenței de gen, deoarece femeile sărace sunt confruntate cu un risc sporit de abuz;

Marți, 8 martie 2011

68. subliniază importanța adoptării de măsuri de către statele membre și autoritățile locale, care au luat măsuri pentru a sprijini reintegrarea pe piața muncii a femeilor care au fost supuse violenței de gen, prin utilizarea unor instrumente precum Fondul social european (FSE) sau programul Progress;

69. solicită statelor membre să adopte măsuri specifice de gen, pentru a aborda probleme care nu sunt legate doar de sărăcia în termeni de venituri, ci și de cultură, participarea la viața socială și politică și rețelele sociale;

Rolul dialogului social și al societății civile în combaterea sărăciei în rândul femeilor

70. subliniază importanța unui dialog social structurat în combaterea sărăciei în rândul femeilor; subliniază, în acest sens, necesitatea îmbunătățirii sistemelor care prevăd participarea și colaborarea cu organizațiile femeilor, cu alte ONG-uri și cu actorii relevanți din societatea civilă în general;

71. consideră că un dialog social veritabil ar trebui să permită membrilor grupurilor celor mai dezavantajate și administrațiilor naționale și administrației UE să-și împărtășească punctele de vedere și să contribuie la eliminarea sărăciei extreme, oferind un exemplu concret al celor mai bune practici în domeniu, la nivel european;

72. invită Comisia să mențină alocările financiare care pot fi folosite de către organizațiile din societatea civilă pentru combaterea și reducerea efectelor sărăciei în rândul femeilor;

Asigurarea de fonduri ca mijloc de combatere a sărăciei

73. subliniază importanța fondurilor structurale, mai ales a Fondului Social European, ca instrument esențial în sprijinirea statelor membre în eforturile lor de combatere a sărăciei și a excluderii sociale; invită statele membre să întreprindă mai multe acțiuni cofinanțate în sprijinul unor servicii, cum ar fi facilitățile de îngrijire pentru copii și persoanele în vârstă și cele dependente, inclusiv prin testarea unor noi forme de cooperare la nivel organizațional și financiar între sectorul public și cel privat și a unor noi aranjamente pentru o astfel de cooperare; solicită statelor membre să garanteze că resursele alocate sunt utilizate în mod echitabil și adecvat;

74. subliniază importanța pe care o are dezvoltarea conceptului juridic de proprietate în comun, astfel încât să se garanteze respectarea deplină a drepturilor femeilor în sectorul agricol, să li se asigure o protecție adecvată prin securitatea socială și să li se garanteze recunoașterea muncii; subliniază, în plus, necesitatea revizuirii Regulamentului privind Fondul Agricol European pentru Dezvoltare Rurală (FEARD) ⁽¹⁾, astfel încât să permită, la fel ca și în cazul Fondului Social European (FSE), adoptarea de măsuri proactive în sprijinul femeilor în perioada de programare 2014-2020, acest lucru fiind fezabil în perioadele anterioare dar nu și în cea curentă, și având potențialul de a avea consecințe benefice asupra angajării forței feminine de muncă în zonele rurale;

75. salută instituirea unei facilități de microfinanțare europeană pentru angajare și incluziune socială; solicită în acest cadru desfășurarea de acțiuni specific concepute, în special asistență tehnică și măsuri de sprijin, pentru a asigura un acces și o disponibilitate mai mare a microfinanțării în cazul femeilor care au dificultăți la intrarea pe piața muncii sau care doresc să desfășoare activități independente sau să își lanseze propriile microîntreprinderi;

*

* *

76. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO L 277, 21.10.2005, p. 1).